# Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Naşterii Maicii Domnului

Eu sunt Cel ce sunt. Mă apropii de porţi ca să intru cuvânt în cartea Mea de azi, şi găsesc suferinţă în porţi.

Eu sunt Cel ce sunt, şi cu acest nume M-am coborât în toată mărirea Mea înaintea lui Faraon, care-Mi robea poporul, iar prin semnele cele înfricoşătoare Mi-am dovedit înaintea lui adevărul Meu, puterea cuvântului Meu pentru mângâierea poporului Meu cel de sub robia lui Faraon cel necredincios.

Eu sunt Cel ce sunt, copii din porţi. O, deschideţi-Mi! Nu vă supun când rostesc peste voi să-Mi deschideţi, ci vă întăresc ca să staţi înaintea Mea şi ca să Mă aşezaţi în carte cu sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioara şi cu proaspăt cuvânt de nădejde pentru credinţa şi pentru viaţa poporului Meu. Chiar dacă sunteţi zdrobiţi de dureri, de proaspete dureri, Eu, Domnul, vă aşez sub puterea venirii Mele ca să Mă aşezaţi în carte, fiilor copii, şi să Mă ajutaţi în dureri, căci pe Mine Mă dor cu disperare toate durerile care se aşează apoi peste voi şi care dau să-Mi şubrezească venirea Mea cu hrană la poporul Meu cel ţinut de mână de cuvântul Meu, ca să-l am şi să-l păstrez al Meu pe poporul Meu şi al vostru, tată. Vă e şi duhul, vă e şi trupul în dureri, dar fără venirea Mea la voi vă sfâşie de tot durerile, tată. O, lăsaţi-vă sub mângâierea Mea şi luaţi din ea puteri şi daţi puteri poporului Meu, căci venirea Mea la el îi dă puteri, îi dă sfinte puteri, iar duhul cuvântului Meu, duhul învăţăturii îl ridică mereu pe el şi îl îndeamnă să poată, căci lucrarea Mea cu poporul Meu se face ridicare din păcat a multora atunci când cuvântul Meu merge peste pământ ca să-l audă omul, şi ca să vină spre naşterea de sus cei care au în ei sămânţa cea bună a împărăţiei Mele în om, copii din porţi.

Sunt cu mama Mea Fecioara, poporul Meu. Naşterea ei între oameni a fost minune pentru cei din cer şi pentru cei de pe pământ credincioşi între oameni, căci am găsit atunci pe pământ inimi credincioase, cărora Eu le-am încredinţat taina naşterii şi a creşterii ei, ca apoi Eu să Mă nasc din ea de la Dumnezeu şi să iau pe umerii Mei lucrarea Mântuitorului lumii, căci Eu sunt Mântuitorul celor ce cred în Mine, al celor ce ştiu din firea lor cea bună să stea sub povaţa vieţii, sub duhul vieţii, poporul Meu. O, vin şi te povăţuiesc, tată, că e sărbătoare de naştere, iar Eu te iau la sân şi te învăţ, iarăşi te învăţ să iubeşti peste tine împlinirea cuvântului Meu şi să nu-l uiţi, căci dacă-l uiţi, Îmi faci suferinţă, tată. O, Îmi fac suferinţă cei ce în tine nu se lasă pătrunşi şi călăuziţi de glasul cuvântului Meu, tată. Eu însă lucrez cu milă şi nu-Mi folosesc puterea, şi Îmi învăţ poporul să caute să iubească mărirea Mea, iară şi iară îl învăţ pe el aceasta, căci cine-şi caută mărirea lui înaintea Mea, acela Mă umple de suferinţă în cer şi pe pământ şi Mă aduce să ies de sub răbdare şi să fiu Izbăvitorul celor apăsaţi şi să le dau credinţa că Eu sunt Cel ce sunt şi că le vin în ajutor. Amin.

O, mamă a Mea, suntem cu sărbătoarea naşterii tale între oameni, mamă. Dă-i poporului Meu mângâiere, dă-i duh de creştere poporului Meu, mamă. Amin, amin, amin.

*– O, fericit este cel ce ia din cer când cerul coboară cu Tine pe pământ, Dumnezeul meu şi Fiul meu Cel Unul născut din trupul meu cel fecioresc! O, nu putem în ziua aceasta să stăm cu poporul şi mult să-l învăţăm, căci cei din porţi ne poartă greu, fiindcă este suferinţă în porţi, iară şi iară este suferinţă în cei ce Te poartă de la cer la pământ, Fiule scump, iar eu sunt mamă miloasă pentru cei ce ne miluiesc ca să fim noi pe pământ cu duh ceresc peste om. Tu, Cel Atotputernic, cum eşti, nu poţi să iei suferinţa purtătorilor Tăi, dar îi întăreşti prin mângâieri, şi aşa stai Tu cu greu la cârma poporului Tău, căci coborârea Ta este cu greu pătrunsă de mintea*

*cea de om, şi sunt în poporul Tău din cei grei la minte pentru mila de Tine şi de coborârea Ta pe pământ la om, Doamne milos.*

*O, popor născut din Dumnezeu la cuvântul Fiului meu! În ziua de serbare a naşterii mele te mângâi cu blândeţea cuvântului meu lângă Fiul meu, Învăţătorul tău, ca să fii tu fiu al lucrării iubirii, al lucrării blândeţii şi a smereniei Fiului meu şi ca să cauţi la cuvântul Lui, care te creşte, dar ia şi iar ia din el viaţă şi faţă, fiule al Fiului meu, căci Domnul te cârmuieşte cu al Său cuvânt de dor. O, e durere în mijlocul tău, dar prin toate tu să creşti, şi să nu scazi, şi bizuie-te pe Domnul Dumnezeul tău, că nu este altă mângâiere pentru tine pe pământ, popor al Fiului meu. Învaţă-te frate pe frate să iubeşti viaţa cea din cer pe pământ şi să ai inimă din cer frate pentru frate, căci cel ce ia în inima lui de pe pământ, acela nu are în el taina naşterii de sus, viaţa cea fără de moarte a Fiului meu în el. Te povăţuiesc să înveţi din ascultarea mea, din smerenia mea, din iubirea şi din blândeţea mea, din duhul bunătăţii mele să iei, căci eu nu m-am iubit pe mine însămi, ci numai pe Dumnezeu, şi apoi pe Fiul meu, Cel Unul născut din Tatăl şi din mine Dumnezeu adevărat pe pământ. În biserica Fiului meu dacă este cineva iubitor de sine, acela se face suferinţă pentru mulţi, dar blândeţea te face să rabzi pe cele ce-ţi cresc viaţa prin ispite şi prin greu, după asemănarea ta cu Fiul meu, Cel plin de suferinţă şi Cel dispreţuit pe pământ de atunci şi până azi, fiule al Fiului meu Mântuitorul.*

*O, copii din porţi, abia mai puteţi, dar nu vă lăsaţi spre disperare! Fiţi cuminţi! Ceea ce e cu neputinţă la voi, poate Domnul, aşa să vă fie credinţa prin greul pe care-l purtaţi înaintea poporului cel hrănit din cer, copii neputincioşi. O, răsplătiţi ura cu iubire, căci cine vă îndurerează pe voi, acela face aceasta din lipsa iubirii, din lipsa de Dumnezeu, copii loviţi sub greu. O, pace vouă! Mi-e tare milă de voi. Şi dinăuntru, şi din afară suferiţi temeri, şi iată, vă doare duhul şi vă doare trupul, dar căutaţi-vă adăpost din faţa durerilor, căci pentru voi mângâieri nu sunt, decât din cer şi din cei ce au cerul cel dulce în ei ca şi voi. Mâna mea de mamă duioasă vă mângâie acum, iar Tu, Fiule Emanuel, măreşte-Te în ei în încercări, căci coborârea Ta pe pământ e cu durere, şi numai Tu ştii aceasta, Tu şi ei, Fiule Doamne. Amin, amin, amin.*

– O, Eu mult Îmi întăresc poporul, mamă, şi dulce îl povăţuiesc pe el, şi mare înţelepciune am Eu în fiii din porţi pentru păstorirea poporului Meu, mamă, dar am o bubă care mereu Îmi sângerează şi nu pot să dau faţă slavei Mele în mijlocul poporului Meu, o, nu pot, căci buba aceasta mereu Mă îndurerează, mereu Mă ruşinează sub biruinţa Mea, mereu Mă umple de neputinţă, mamă. Eu, Domnul puterilor, cad sub neputinţă când mărirea Mea stă supusă sub cel ce stă mare înaintea Mea; o, şi cât de mic e omul, mamă! O, îi este teamă omului să fie mic, să stea mic, mama Mea. Am o bubă dureroasă, care nu mai apucă să prindă coajă ca să Mă vindec apoi de ea, şi mereu Îmi este ruptă şi-Mi sângerează, şi-Mi este pe faţă buba, şi se bucură diavolul de ea şi Mă micşorează înaintea îngerilor şi înaintea biruinţei Mele, mamă. O, de nu Mi s-ar mai pune sare pe ea şi sânge pe faţa Mea, mamă!

O, Mi-e tare, tare milă de copiii din porţi, mama Mea! Toate, toate se sparg în ei, mama Mea. De ce, oare, se vrea aşa, mama Mea? Îi văd mereu înaintând în coate şi în genunchi, când Eu am nevoie de ei pentru coborârea Mea, mamă. Sunt plini de temeri aceşti copii, căci lucrarea Mea cu ei e grea peste ei, şi e greu poporul Meu peste ei, căci poporul trebuie îngrijit şi întărit, mamă. O, ce să fac? Să-Mi opresc lucrarea? Aceşti copii n-au îndatoriri faţă de nimeni pe pământ. De ce li se cere lor atâta, mamă? Dar Eu îi supun pe ei să-Mi stea de ajutor coborârii Mele, mamă, şi iată, M-am plâns ţie, mama Mea, pentru durerea Mea din ei, căci tu Mă mângâi sub povară, tu Îmi ştii suspinul şi eşti mângâierea Mea, mama Mea. Amin.

Ascultă-Mi şi tu suspinul, poporul Meu, căci coborârea Mea la tine şi peste pământ pentru tot omul Îmi este anevoioasă, şi dau mereu s-o întăresc, şi-ţi cer sprijin, ca unuia care eşti sprijinit de Dumnezeu, tată. Înmulţeşte-ţi, dar, rugăciunea ta pentru binele lucrării Mele cu tine peste pământ şi roagă-te aşa necontenit, tată. Oriunde eşti, orice faci, roagă-te Tatălui Meu şi al

tău să pot Eu peste pământ cu venirea Mea la tine. Roagă-te, şi să plângi în rugăciunea ta, iar Eu să văd suspinul tău cel pentru puterea venirii Mele şi să împlinesc rugăciunea ta, poporul Meu.

Am scris, şi mai am de scris epistole acolo unde văd Eu că trebuie să pot Eu, acolo unde voi nu puteţi din partea Mea ca soli ai Mei, copii din porţi. Pace vouă, căci sunteţi cu pacea zdrobită, tată! O, fiţi cuminţi! Nu vă băgaţi în cele încurcate şi nedescurcate, căci omul nemulţumit are în el durerea lui, dar voi o aveţi pe a Mea, şi e grea de dus durerea Mea, tată. Fiţi cuminţi, că iarăşi vă spun: nu vă băgaţi în cele încurcate şi nedescurcate; Eu, Domnul, aşa v-am povăţuit pe voi. Amin. Cel ce ascultă de Mine prin voi, acela este cel povăţuit de voi, acela este cel ce ascultă de Dumnezeu, şi pe acela să-l povăţuiţi. Amin. Cel ce vă depărtează pe voi, acela este necredincios. Fiţi cuminţi, Eu sunt Cel ce sunt. Daţi poporului ascultător ajutor din partea Mea pentru creşterea lui şi învăţaţi-l pe el cum să crească, mereu, mereu învăţaţi pe poporul Meu, căci Eu mult îl iubesc pe el şi dulce îl povăţuiesc, şi am în voi înţelepciunea Mea cea pentru viaţa şi pacea poporului Meu care ascultă de Mine prin voi, spre mângâierea Mea şi spre puterea venirii Mele acum pe pământ la om, fiilor. Amin.

Împrospătez iarăşi peste voi binecuvântarea Mea pentru toate lucrările cele de schimbare la faţă a casei coborârii Mele prin trâmbiţa Mea Verginica. O, vă e tare, tare greu, căci cu pietrele e greu. Întăriţi-vă puterile şi răbdarea, căci Eu voi birui, după cum este la Mine de biruit acolo. Eu sunt Cel ce sunt, fiilor.

Pace vouă! Peste toate durerile Mele din voi, pace vouă, fii ai durerilor Mele! Amin, amin, amin.

*08/21-09-2007*